

Sokołów Małopolski

"Powrót do przeszłości"

2/R/18

Na nadpalonym fragmencie mapy z 1938 roku kolorowymi okręgami zaznaczono punkty kontrolne (PK). Należy je odnaleźć i powiązać ze zdjęciami według opisu z drugiej strony. Odpowiedzi, jako potwierdzenie przebiecia trasy, należy dostarczyć do organizatora.

Miasto Sokołów zostało założone w roku 1569 przez starostę Jana Pileckiego. Prawa miejskie nadał mu król Zygmunt August. O charakterze handlowo - rzemieślniczym Sokołowa świadczyło renesansowe rozplanowanie sieci ulic z centralnie położonym dużym rynkiem. W 1608 roku na Sokołów napadł "Diabeł Łańcucki" - Stanisław Stadnicki. W 1657 roku zaatakowały je wojska Rakoczego, a w roku 1672 złupili Tatarzy. Mimo to miasto szybko rozwinęło się w prężny ośrodek rzemieślniczy. Słynęło zwłaszcza z wyrobów szewskich, stolarskich, garncarskich, tkackich i kowalskich. W okresie rozbiorowym Sokołowszczyzna weszła w skład zaboru austriackiego. W połowie XIX wieku Sokołów pełnił przez kilkanaście lat rolę stolicy powiatu.

<http://www.sokolow-mlp.pl/page.php?5>

Długość trasy: ok. 3,6 km
Do potwierdzenia: 12 PK

Źródło mapy:

http://maps.mapywig.org/m/WIG_maps/series/025K/P48-S34-B_SOKOLOW_MALOPOLSKI_1938_BWNG_UL.jpg

Należy podać oznaczenie (liczbowe) punktu kontrolnego, literę dopasowanego do PK zdjęcia (dopasować jedno zdjęcie) oraz rok wydarzenia z dziejów miasta związanego z tym PK (wybrany z pierwszej kolumny tabeli poniżej - jedną datę)

1612	Pierwsze wzmianki o zamieszkiwaniu wyznawców judaizmu w Sokołowie (mimo zakazu osiedlania się Żydów w tym miasteczku). W XVII wieku posiadali już własną gminę z synagogą, (bejt ha-midrasz), rytualną łaźnią (mykwą), szkołą (cheder) i cmentarzem grzebalnym (bejt olam). Tuż przed wielkim pożarem Sokołowa w 1904r. stanowili prawie połowę liczby mieszkańców, spacerując ulicami można jeszcze zauważyć ślady niegdyś istniejącej bytności Żydów.
1776	Stary cmentarz żydowski staje się zbyt mały, dlatego też zakupiony zostaje przez gminę żydowską teren pod nowy cmentarz w północno - wschodniej części miasta.
1862	Metalowy krzyż osadzony w kamiennym bloku na murowanej podmurówce pobożna fundacja mieszczańska Walentego Wosia; na marmurowej tablicy umieszczono inskrypcję nawiązującą do „Dialogu Jezusa z krzyża z człowiekiem” według św. Jadwigi Królowej.
1880	Młodszy cmentarz żydowski (starszy nie zachował się) powstał w drugiej połowie XIX wieku; znajduje się na nim około 300 macew, najstarsza z roku 1882.
1898	Kościół pw. Ducha Świętego wzniesiony w XIX w miejscu dawnych kościołów mieszczańskich; pierwotne miejsce kultu Matki Bożej Sokołowskiej. Metalowa figura na szczycie fasady kościoła została ufundowana przez właściciela Sokołowa hr. Jana Zamojskiego. Wedle zapisów odlano ją we Francji. Ustawiono ją w 1890 r. Żeby to uczynić musiano specjalnie pogrubić mur pomiędzy dwiema wieżyczkami. W roku 1897 figurę ukoronowano mosiężną ozdobną koroną, też ufundowaną przez hr. Jana Zamojskiego.
1904	Resztki drewnianej, parterowej zabudowy miasteczka z przełomu wieków XIX i XX. Najtragiczniejszy pożar wybuchł 25 lipca około godziny ósmej i w przeciągu trzech godzin pochłonął 581 domostw i budynków gospodarczych, później stawiano budowle w większości murowane, piętrowe.
1906	Willa Janina, zwana „Rampeltówką” od nazwiska właściciela Karola Rampelta; spuścizna inteligenckich kręgów społeczeństwa sokołowskiego przełomu wieków XIX i XX. Należał do zasłużonego działacza społecznego, miejscowego notariusza Karola Rampelta. Nazwał go „Janina” na cześć swojej córki Janiny. Po jej śmierci dom i działkę przejęły lokalne władze. Początkowo urządzono w nim mieszkania socjalne, później w 1999 roku sprzedano prywatnym właścicielom.
1907	Ekлекtyczny magistrat siedziba lokalnych władz administracyjnych; zastąpił ratusz, który spłonął podczas pożaru miasta 25 lipca 1904 r. W attyce magistratu umieszczone zostały dwa herby: Galicji oraz Sokołowa; poniżej, na ścianie, rozplanowano cztery pamiątkowe tablice, w tym dwie datowane na lata 1909 i 1910.
1933	Pomnik Wdzięczności za Odzyskaną Wolność z figurą Matki Bożej Królowej Polski; zawiera trzy pamiątkowe tablice ku czci poległych legionistów sokołowskich oraz poległych żołnierzy - ochotników z wojny polsko - bolszewickiej 1919 - 1920.
1942	Zmiana charakteru sokołowskiego rynku, kiedy to po oczyszczeniu placu wytyczono rozchodzące się gwiazdźście od figury Matki Bożej alejki poprzecinane dodatkowo na ukos ścieżkami. Teren po wytyczeniu alejek został zasiany trawą, a w późniejszym okresie obsadzony drzewami. Ruch wozami, odbywający się dotychczas na ukos przez rynek, został w ten sposób uniemożliwiony i odbywał się odtąd wyłącznie wokół skweru, wzdłuż czterech jego pierzei.
1944	Kościół pw. św. Jana Chrzciciela zbudowany w latach 1908-1916 wg projektu prof. Jana Sas Zubrzyckiego; przykład neogotyckiej architektury sakralnej. Nowy hełm wyniosłej wieży tego kościoła, zniszczonej w wyniku działań wojennych bombardowania, projektował prof. Wiktor Zin.
1964	Budynek Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury dawna synagoga; świadectwo wielowiekowej obecności społeczności żydowskiej w miasteczku (na początku XX wieku ok. 50 % mieszkańców stanowili Żydzi).
1994	Budynek ponadgimnazjalnego Zespołu Szkół przed II wojną światową mieścił się tu Sąd Grodzki; sama szkoła średnia powstała w Sokołowie jesienią 1944 roku.
1995	Ohel ustawiony w miejscu dawnego cmentarza żydowskiego; posiada symboliczne, granitowe nagrobki poświęcone miejscowym cadykom: Elimelechowi z Rudnika (zmarłemu w 1849 r.) i jego synowi Eleazarowi z Rzeszowa (zmarłemu w 1910 r.).
2000	Kapliczka św. Onufrego z kamienną, rokokową figurą powstałą w połowie XVIII wieku w kręgu twórców lwowskich; wedle podań miała bronić miasta przed powodzią. Odnowiona przez okolicznych mieszkańców i pracowników energetyki.

Odpowiedzi należy przesłać na e-mail: poczta@trino.pttk.pl, lub za pomocą formularza ze strony trino.pttk.pl
Przesłanie odpowiedzi oznacza wyrażenie zgody na publikację na liście osób, które przebyły TRInO.